

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2010 r. — Land Wien przeciwko Komisji**(Sprawa T-267/10)**

(2010/C 234/76)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Land Wien (przedstawiciel: Rechtsanwalt W.G. Schärf)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 25 marca 2010 r.;

— stwierdzenie, że Komisja Europejska naruszyła rozporządzenie (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, gdyż nie wszystkie żądane dokumenty dotyczące rozbudowy bloków 3 i 4 elektrowni jądrowej Mochovce zostały przekazane stronie skarżącej, w związku z czym Komisja dopuściła się bezczynności w rozumieniu art. 265 TFUE i w konsekwencji naruszyła ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001;

— zasądzenie od Komisji na rzecz strony skarżącej, Land Wien, wszystkich kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje decyzję Komisji z dnia 25 marca 2010 r., na podstawie której zamknięte zostało postępowanie w sprawie jego skargi dotyczącej zakończenia budowy bloków 3 i 4 elektrowni jądrowej Mochovce w Słowacji. Skarżący krytykuje ponadto, że nie otrzymał od Komisji wszystkich żądanych dokumentów dotyczących rozbudowy bloków 3 i 4 elektrowni jądrowej Mochovce i że w związku z tym instytucja ta dopuściła się bezczynności w rozumieniu art. 265 TFUE.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi, że wydając decyzję z dnia 25 marca 2010 r., Komisja nie uwzględniła dyrektywy 2003/35/WE⁽²⁾ i podstawowego prawa przewidzianego w art. 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

W związku ze złożonym przez wnioskodawcę wnioskiem o udzielenie informacji skarżący twierdzi, że wskutek nienależytego jego potraktowania naruszony został art. 42 Karty praw podstawowych. Co więcej, naruszony został art. 7 rozporządzenia nr 1049/2001.

Skarżący stoi następnie na stanowisku, że Komisja, nie podejmując działań w związku ze złożonymi do niej skargą i wnioskiem o udzielenie informacji, naruszyła także obowiązki działania ustanowione w traktacie Euratom i opisane dokładniej w wyroku Trybunału z dnia 27 października 2009 r. w sprawie C-115/08 *ČEZ*, dotychczas nieopublikowanym w Zbiorze.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 156, s. 17).

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2010 r. — LIS przeciwko Komisji**(Sprawa T-269/10)**

(2010/C 234/77)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: LIS GmbH Licht Impex Service (Mettmann, Niemcy) (przedstawiciel: K-P Langenkamp)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— uchylene decyzji Komisji z dnia 12 kwietnia 2010 r. na podstawie art. 264 TFUE;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2010) 2198 wersja ostateczna z dnia 12 kwietnia 2010 r., na podstawie którego Komisja odrzuciła złożony przez skarżącą wniosek o zwrot cła antydumpingowego nałożonego na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że Komisja stosując art. 11 ust 8 rozporządzenia (WE) nr 384/96 ⁽¹⁾ nie uwzględniła znaczenia i celu rozporządzenia oraz nie zastosowała zasad logiki.

W tym zakresie należy w szczególności podkreślić, że w niniejszej sprawie nie występował dumping, zważywszy, że ceny produkcji była niższa niż zapłacona cena eksportowa i że ten sam produkt był następnie oferowany przez spółkę niemiecką po cenie niższej niż początkowa chińska cena eksportowa.

Ponadto, skarżąca podnosi, że Komisja nie uwzględniła okoliczności, że nie chodziło w tym wypadku o zwykłe świetłowki oszczędnościowe w rozumieniu środków.

Skarżąca podnosi też, że wbrew twierdzeniom Komisji klasyfikacja produktu przez niemieckie władze celne nie podlegała zakwestionowaniu, ponieważ nie ma innej pozycji klasyfikacji, którą objęty byłby ten produkt.

Ponadto Komisja pominęła okoliczność, że w niniejszej sprawie brak było zagrożenia szkodą dla Wspólnoty, ponieważ świetłowki sprzedawane przez skarżącą w całej Europie były sprzedane wyłącznie przez nią i brak było zatem innego producenta, który mógłby być zagrożony.

Wreszcie skarżąca twierdzi w odniesieniu do prawa do zwrotu, że nie ma znaczenia czy konkretna marża dumpingu została wyeliminowana, istotne jest raczej, że taka marża dumpingu nigdy nie występowała.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2010 r. — Suez Environnement i Lyonnaise des eaux France przeciwko Komisji

(Sprawa T-274/10)

(2010/C 234/78)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Suez Environnement Company (Paryż, Francja) i Lyonnaise des eaux France (Paryż) (przedstawiciele: P. Zelenko i O. d'Ormesson, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji o przeprowadzeniu kontroli lub nakazu kontroli z dnia 6 kwietnia 2010 r.;
- stwierdzenie nieważności wszelkiego działania podjętego w wyniku kontroli przeprowadzonych na podstawie tej wadliwej decyzji lub tego wadliwego nakazu;
- nakazanie w szczególności zwrotu wszystkich dokumentów zajętych w ramach przeprowadzonych kontroli, pod rygorem stwierdzenia przez Sąd nieważności przyszłej decyzji Komisji co do istoty;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 1984/4 z dnia 23 marca 2010 r. nakazującej Suez Environnement, jak również wszystkim kontrolowanym przez nią przedsiębiorstwom, w tym Lyonnaise des eaux France, poddanie się kontroli na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 1/2003, wydanej w ramach postępowania na podstawie art. 101 TFUE w sprawie rynków świadczenia usług wodno-kanalizacyjnych ⁽¹⁾.